

Дзіцячы мастацтва

Год выдання 34-ы
№ 41 (1990)

21 мая 1965 г.
ПЯТНІЦА

Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНнікаў БССР

3 Чэрвеня — 3'езд Саюза мастакоў

Вялікія мэты — Вялікія клопаты

Мы ўсе добра разумеам, што мастацтва як форма грамадскай ацэнкі пазнае і перадае значнасць па-свойму, адпаведна спецыфічным законам перадачы. Ніхто такма не стане сьвіня аднаўляць, што мастацтва (звычайна чалавеча створана) чынам звязана з гэтым асаблівым марксісцка-ленінскім эстэтыкі і ўсёй аднаўляючай мэтай, што ні найважнейшы аспект, ні адмысловае мастацтва, ні самая першая штодзённая праца мастака не патрэбны рамандаваць, каб ён у тым, над чым працуе, не знаходзіць месца для праблем, якія хвалюць і ацэньваюць, для праблем жыццёва сучаснасці.

Яўген ЗАЙЦАУ,
народны мастак БССР

нам трэба, падвешышы вынікі зробленаму за апошнія гады, асноўную ўвагу аддаць абмеркаванню таго, якімі шляхамі вырашаць з'яўляючыся праблемы перад намі. Адзін з галоўных нашых клопатаў, па-мойму, — навушчы працаваць з яшчэ большай самааддачай, чым да гэтага часу. Падвоіць намаганні ў асаблівым мастацтве. А асаблівым мастацтвам, як я ўжо казаў, гэта і павышэнне культуры мыслення, без якога не можа быць у нашых творах сапраўднага героя-сучасніка ва ўсім багаві яго асобы, яго горада камуністычнага духу; гэта і павышэнне культуры жыцця, ад якога ў нас у апошні час у немай колькасці мастакоў неда-патыкае эпігонскай элітэцкія.

Пра гэта мы павінны гаварыць і спрачацца перш за ўсё таму, што мы ў даўгу перад нашай аўдыенцы: і мастацтва ў нас, калі казаць шырока, малавата, і працуем мы не заўсёды на поўную сілу, і творы нашы нярэдка прыходзяць нібы хто кастанельныя! Да нашай рэалістычнай, кажаць калі, у сваіх творах мы мала мыслілі, звычайна часта здаваліся ілюстрацыямі тых бо іншых жыццёвых працэсаў, недастаткова любіма пранікаючы ў іх сутнасць.

Мне здаецца, на нашым з'ездзе мы абавязаны пагаварыць пра тое, што даўка не ўсё добра ў нас, напрыклад, у галіне жанравага жыцця і ў галіне партрэта. Нават з пейзажам парадок толькі знешні. Эцюд-пейзажам пішам мноства. А пейзаж-жэрані — даўбог жа, вельмі мала. Я добра памятаю справядлівае папрокі пісьменніка на адной з сустрэч з мастакамі. Пісьменнік папракаў нас, што мы вельмі мала стварам жанравых карцін, і падкрэсліваў, па-мойму, вельмі слушна што гэта — адзін з найбольш даходлівых жанраў, які пранімае ў самую душу гледача. Гэты жанр дае магчымасць пранікнуць ва ўсе сферы нашага быцця.

— Спыніся! А ну дай, я не чабе паглядзі больш пісьма. Дай, я дабрыся да тваёй сутнасці. Дай, я прымушу людзей убачыць, якое ты прыгожае ва ўсёй сваёй складанасці, суцэльнасці, чыста, я выйдзі з чабе ісціну, патрэбную не мне аднаму — і тысячам і тысячам тысячам.

Мне давялося ўжо аднойчы гаварыць, што за нашым партрэтамі больш адчуваецца творчая камандзіроўка, чым сам партрэтны момант за ўсё мы фатаграфічна перадаем рысы чалавека, мала клопачымся пра тое, што дасягнула ў чалавечым імёнае нам, мастакам, і зусім недаступна аб'ектыву фоталапарата кі кінакамеры. Мала пішам мы партрэтаў, за якімі адчуваецца, бо і мастак сапраўды палюбіў свайго героя, што ён прасячы яго жыццё, ведае нават драбніцы гэтага героя на вытворчасці... У нас на выстаўках часта ўважліва цыма ад партрэтаў, напісаных па шпалінаму зямствам.

Смешна і басноўна сучасны стыль мастацтва, часовае разуменне традыцый, сучаснае наватарства ставіць у залежнасць у першую чаргу ад хуткасці. Бо, груба кажучы, і самі хуткасці сучаснага жыцця, сучаснага развіцця карніцаў у спецыфічных грамадскага жыцця нашага часу. Ме-навіта ў найчаснейшай сувязі з грамадскім жыццём сямнашэдняга дня і могуць быць правільна вырашаны пытанні зместу і формы мастацтва, пытанні традыцый і наватарства, пытанні стылю.

Пра гэта неабходна па-таварыску зацікавіцца, шырока пагаварыць на з'ездзе, які мае адбыцца. У нас шмат вострых пытанняў. Калі я называю прамысловую эстэтыку — адразу ж прыгадваецца, што ў гэтай галіне, як кажучы, непачаты край работы. Калі называю прапаганду мастацтва — тут справы ідуць з рук вон дрыма. Дзяржаўна-прыкладное мастацтва — вельмі мала мы яму ў нашым Саюзе мастакоў аддаём увагі. І сапраўды, ніякае бывае ўстанавіцца — пра наша дзяржаўна-прыкладное мастацтва, калі звычайна з гэтай галінай творчасці ў Прыбалтыцы або Грузіі. Мала пасуналіся мы наперад і ў наладжванні сувязей мастацтва са школай.

Мне не думаю, што чытач павінен мяне зацікавіць: тое надобна, гэтае дрэнна і да т. п. Кажу пра недахопы ў першую чаргу таму, што дасягненні нашы самі горацца за сабе. Мы рады, што некаторыя творы нашага жыцця, нашай культуры становяцца ўпараўнаць з узорамі савецкага мастацтва. Мы рады, што наша графіка — на ўсёвазіможнай узроўні, і гэта — не пераважэнне. Работы нашых графікаў шырока прызнаюць. Яны вызначаюцца высокай культурай.

Мяне хвалююць у дэдавінам выкладку не бясспрэчныя нашы поспехі, а спрэчныя моманты, якія трэба паставіць у цэнтр увагі абмеркавання на з'ездзе. Восе, напрыклад, тыме пра тое, што мастаку дэдавінае жыццёвыя магчымасці палітры, а ён сам сабе абрадавае, не выкарыстоўвае гэтыя магчымасці. У выніку на выстаўках многа карцін шэрых, сумных. Я ведаю, мне адразу ж паставіць у прыклад многіх класікаў. Зусім справядліва, можна і сціплым сродкамі вельмі добра напісаць. Літаральна дзюма-трыма фарбамі. Але, калі гэта пераходзіць у моду, калі станко-

Ець і адваротны бок гэтага медала: частка мастакоў наўстаеца тымі формамі, якімі кірысталіся, скажам, перадаўнікі. Глядзіш на іх творы і пераконаваеш, што гэтае механічнае пераіманне не толькі выклікае сум, не толькі падае гледача раўнадужным, але і знішчае рэалізм. Я глыбока перакананы ў гэтым. І яшчэ тое, што перакананы, што механічнае пераіманне гэтых узораў дае аб'роек у рукі фармілістам, якія страшныя пераіманні ў бок таго, што не мае пад сабою традыцыі.

Мне не маю права здавацца чыста знешнімі прыкметамі сучаснага «стылю». Мы не маем права са станковага жыцця вышчыцца псіхалагізм, уносіць у станковы жыццё тое, што яму чужое па самой яго прыродзе.

Бо калі мастакар хоча, каб яго твор быў «адкаратаўна-пласкім» — няхай бярыцца афармляць сцэны, вітражы, плафон: там дарчы будучы пошукі, якія даўка не заўсёды да месца на палатне. У станковым жыцці трэба шукаць нешта іншае, тое, што знаходзіцца ў псіхалогіі сучаснасці, у яго ўнутраным свеце, вызначаным сямнашэдняму духоўным абліччам чалавека, духоўным абліччам пакарыццельна космасу, будаўніцкай камунізма.

Спецыяльна агаваруся, што я не супраць дэкаратаўнай асновы ў станковым жыцці, бо яна там існуе справядліва. Станковы жыццё не можа быць без пэўнай дэкаратаўнай пламы. Але гэта дэкаратаўная аснова не павінна змяняць выключна псіхалогіі персанажаў. На жаль, у апошні час у нашым станковым жыцці аснова гэта пераважна над псіхалогіяй, нават высцягне яе.

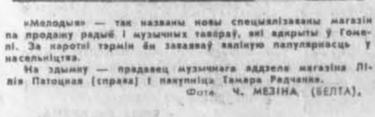
Я не баюся паказатца архаістам, бо ва ўсе яны ў мастацтва на першым плане была думка, дыма, дыма. Зразумела, вызначана спецыфічнымі сродкамі мастацтва, вызначана вобразнай, пластычнай сістэмай сродкаў уздзеяння на гледача.

Калі мы хочам, каб нас разумеў і любіў сямнашэдня чалавек, мы павінны арыентавацца на знешнюю асяродку нашых твораў, а на іх змест, які, калі ён будзе глыбокі, абавязкова выстане ў адзіна прыкметнае сучаснае формы. Але яны, гэтыя формы, павінны быць знойдзены ў працэсе вобразнага пазнання рэалістычна, а не наўзавяцца зместу.

Перш за ўсё імем пра гэта і задумваюся на перададзі VII з'езда мастакоў Савецкай Беларусі, які пачне сваю работу 8 чэрвеня.

Я глыбока перакананы, што на гэтым з'ездзе адразу ж скажу, што я не збіраюся кагосьці вучыць і даваць некаму «рэцэпты», а тым больш адкрываць «энергію». Проста хачу падзяліцца думкамі, якія турбуюць мяне ў апошнія гады, пагаварыць пра тое, што, як мне здаецца, кіраўнікі творчых калектываў, занятых штодзёнай работай, выкарыстоўваюць з поўнай зроку. Я спадзяюся, што па гэтых пытаннях выкажыцца і нават паспрабаваць са мной мае калегі. Гэта будзе б карысна, тым больш, што чамусьці малай Ніколь ў друку не праходзіцца дыскусія па арганізацыйна-творчых пытаннях, якіх няма стаяць перад намі тэатральнае жыццё.

Шмат чаго павінен рабіць кіраўнік тэатра, каб быць на ўзроўні сучасных патрабаванняў. Трэба свечасова забяспечыць тэатр рэпертурам, а добрых і нее не хане. Трэба дамагацца ад драматурга стварэння п'ес пра тэатральную працу савецкага народа. Трэба выхоўваць калектыв, правільна размяркоўваць творчыя напружкі актываў. Трэба свечасова выпускаць новыя добрыя спектаклі. Трэба арганізоўваць гледача і выконваць фінансавы план. Дадным словам, трэба, трэба...

«Мелодыя» — так называюць новы спецыялізаваны магазін па продажы радыё і чыгуначнага тэатра, які адкрылі ў Гомелі. За кароткі тэрмін ён забавіў вялікую папулярнасць у насельніцтва.

На адным — прыводзіць музичнага адрэдка магазіна Лілія Патоцкая (справа) і папулярна Тэатра Феданка.

Фота: Ч. МЕЗІНА (БЕЛТА).

ую карціну перавадзіць у чыста графічны стан, па-мойму, гэта не на карысць жыцця. Жывяні павінен заставацца жывянісам. Нельга забываць ні пра Рэліна, ні пра Канстанціна Каровіна, ні пра Левітана. Толькі карыстацца іх традыцыямі трэба, канешне, не механічна. Паўчыны ж пісаць толькі дзюма-трыма фарбамі, мы прыйдзем да такога становішча, калі жываці проста-на-праста збудзем.

І яшчэ хочацца сказаць пра таленавітасць і прафесіяналізм. Словам талент у нас кідаюцца на кожным кроку. А між тым талент — паняцце шырокае. Талент — гэта цэлы светлагляд. Гэта палітычная свядомасць, веданне жыцця, валоданне майстарствам. Я казаў ужо аднойчы пра гэта і падкрэсліваў, што павышаць майстарства — не азначае заняцца толькі адным бокам справы — малюнкам або колерам. Гэта значыць павышаць майстарства ў комплексе: перш за ўсё — узровень свайго мыслення, свайго грамадзянскасці.

Прафесіяналізм — таксама паняцце куды больш шырокае, чым элементарнае вывучэнне граматы. Бо кожны мастак абавязаны ўмець напісаць фігуру граматы. А вось ішч адзін пункт погляду: як гэта зроблена (пры наўснасці граматычнага) — ужо больш высокая паняцце. Я не магу пагадзіцца з тым, што ў наш жываці прыходзіць «плакатныя», агульняючы твары, якія зусім не вывучылі сутнасці задуманага вобраза.

Не валодуючы пэўным прафесіяналізмам, некаторыя мастакі з ходу кідаюцца эксперыментаваць. У іх, як правіла, эксперымент становіцца самацэлюй, і, вядома ж, ён у такім разе не дае роўна нічога, бо не падпарадкаваны задачы выяўлення пэўнага зместу. Эксперымент як самацэлю — гэта прыкладнае тое ж самае, што і аб-адаротнае вырашэнне вядома і глыбокай тэмы абсалютнае без эксперымента, без пошукаў, са спадзяваннем толькі на дасягнуты ўжо ўзровень «правадзіцця».

Між іншым, вырашэнне многіх тэатральных пытанняў будзе ў нашым калектыве мастакоў ускладніцца да тае пары, пакуль мы не вырашым шэрагу арганізацыйных момантаў. Карыстаючыся выкладам, я хачу сказаць, прынамсі, пра некаторыя сямнашэдня існуючыя.

Саюз мастакоў і праўленне не маглі разгарнуць кі след творчай работы таму, што адсутнічае сапраўднае работа творчых секцыяў, асабліва — жываці і крытыкі. А іменна ж секцыі закліканы ў першую чаргу вырашаць творчыя пытанні. У нашай секцыі жываці, напрыклад, творчыя пытанні не ставіцца, не наладжваюцца педседжынні ў майстарства мастакоў з абмеркаваннем творчых задум, эскайз.

У хвацце падаць ігнавенца наша секцыя крытыкі. Доказ таму — тое, што артыкулы членаў секцыі вельмі рэдка з'яўляюцца ў друку. А тым, што з'яўляюцца, як правіла, маюць нізкі тэарэтычны ўзровень.

У нас у Саюзе мастакоў ёсць вельмі многа сацыяльных і абсалютна бездаказных камісій. Яны павінны былі б дапамагаць прэўленню, а на справе — гэта мёртвае арганізма. Многа ў нас кіруючых камісій, а мала — такіх, якія б займаліся справай.

Неабходна знішчыць трафарэт і шаблон у рабоце выставоўкамі і мастацкім саветаў, павысіць патрабаванні да твораў, якія разглядаюцца. На апошняй Усесаюзнай выставі было вельмі мала работ з нашай рэспублікі. Гэта павінна нас занапоўваць. А між тым і сямна ў нас пануе атмасфера абывакасці.

Недастаткова ўвагі аддаём мы творчым моладзі. Гэтае праблема ў нас не вырашана. Меладзі мастакоў павіны самі на сабе, не атрымліваюць належнай увагі ад майстроў.

І вядома, абсалютна недапушчальнае становішча ў нашым мастацкім фондзе. Адносіны праўлення да яго работы павінны быць карынным чынам перагляданым. Бо што гракі таіць: становішча, якое мы маем у дэкаратаўна-прыкладным мастацтве, стварылася шмат у чым іменна па віне Мастацкага фонду. Карачай кажучы, трэба абмеркаваць на з'ездзе, як наладзіць арганізацыйную работу самога фонду.

Я перакананы, што неадходзіцца з'езд стане паваротным пунктам у жыцці нашай арганізацыі, рашуна пеласлужыць умацаванню сувязей мастакоў з жыццём народа. Мы адвечны перад народам. Мы павінны стварыць творы мастацтва, варты яго вялікіх здзяйсненняў. За гэта мы будзем змагацца штодзённа.

ПРАБЛЕМЫ ТЭАТРА

...І СКЛАДАНАЯ ГАСПАДАРКА

А. ГАНТМАН

ТЭАТР — не толькі складаны творчы арганізм, які вырашае навізныя дзейна-мастанкія задачы, але і вялікая гаспадарка, якая павінна выконваць фінансавы план. У нас у рэспубліцы яна, на жаль, звычайна не толькі нерэнтабельная, але і дае звышпланавыя страты. Хонацца разабрацца ў прычынах такога становішча.

Адразу ж скажу, што я не збіраюся кагосьці вучыць і даваць некаму «рэцэпты», а тым больш адкрываць «энергію». Проста хачу падзяліцца думкамі, якія турбуюць мяне ў апошнія гады, пагаварыць пра тое, што, як мне здаецца, кіраўнікі творчых калектываў, занятых штодзёнай работай, выкарыстоўваюць з поўнай зроку. Я спадзяюся, што па гэтых пытаннях выкажыцца і нават паспрабаваць са мной мае калегі. Гэта будзе б карысна, тым больш, што чамусьці малай Ніколь ў друку не праходзіцца дыскусія па арганізацыйна-творчых пытаннях, якіх няма стаяць перад намі тэатральнае жыццё.

Шмат чаго павінен рабіць кіраўнік тэатра, каб быць на ўзроўні сучасных патрабаванняў. Трэба свечасова забяспечыць тэатр рэпертурам, а добрых і нее не хане. Трэба дамагацца ад драматурга стварэння п'ес пра тэатральную працу савецкага народа. Трэба выхоўваць калектыв, правільна размяркоўваць творчыя напружкі актываў. Трэба свечасова выпускаць новыя добрыя спектаклі. Трэба арганізоўваць гледача і выконваць фінансавы план. Дадным словам, трэба, трэба...

І агульнай эканомікі, а галоўнае — дадкі ад тэатральнай справы.

Такі прыём падбору тэатральных кіраўнікоў не апраўдае сабе. Дырэктары, запрошаныя «з боку», надоўга не ўсталяваюцца ў беларускіх тэатрах, часта пераходзяць з месца на месца.

А тым, хто прызначаны на пасаду дырэктара тэатра без ведання і вопыту тэатральнай работы, проста дзяржа працаваць.

Мне здаецца, нават час сур'язна паздумваць пра падбор і падрыхтоўку кадрав дырэктараў тэатраў. У нас ёсць тэатральна-мастанкія інстытут і інстытут народнай гаспадаркі. Можна, вядома, выбраць чалавек востра-дэсяць студэнтаў гэтых інстытутаў з тым, каб Яны ішч ў гады вучобы праходзілі практыку ў тэатрах, а пасля заканчэння навучнай ўстановы атрымлівалі яшчэ дадатковыя веды па акіяміям тэатра на кароткіх тэатральных курсах на працягу года ці некалькіх месяцаў. Такія курсы можна арганізаваць на базе тэатральна-мастанкага інстытута. На гэтых курсах на грамадскіх асновах маглі б педвадзіць курсантам свой вопыт і перажыванні дырэктары тэатраў і фінансісты Міністэрства культуры. Калі і спартэбцяца пэўныя выдаткі на наладжванне такіх курсав, дык яны ўдуболь акупіць сабе потым.

Трэба дога пераканаць, што ў тэатраў дэсу гэтага вылікае значэнне мае галоўны рэжысёр? Даволі прывесці такія прыклады. Творчы поспехі маскоўскіх тэатраў Ім Вахтангава, Ім Маякоўскага, Ім Масляева та агульняючы, і яны дасягнуты ў многім таму, што гэтыя калектывы ўжо не адзін дзесятак гадоў значначальнае вядомыя майстры сямна Р. Сіманіў, М. Ахлюкаў, Ю. Зыдак.

А што ў нашых тэатрах? За апошнія ж вятнішчы гадоў толькі ў Акадэмічным тэатры Ім Янкі Купалы змянілася восем галоўных рэжысёраў. Цяпер працэ дзевяты. Выходзіць, кожны год да галіне змяняцца галоўны рэжысёр. Пра яна ж творчыя і фінансавыя поспехі ў гэтых умовах можа існа савадка? Галоўны рэжысёр па сутнасці не займаецца фарміраваннем і выкананнем творчага калектыву. Восе чаму, мне здаецца, у Купалаўскім тэатры не

даб'юцца свечасовага абнаўлення трупы.

Раней Тэатр Ім Янкі Купалы меў сваё ярка выяўленае творчае аблічча. Аснову яго рэпертуару складала беларуская драматургія. У апошнія ж гады работа з беларускімі драматургамі тут заняпахла, ды і ўвогуле не адчуваецца яснай рэпертуарнай лініі. Возьмем рэпертуар у мінулы год, калі тэатр чыніла дэву Ю. Шарбакіў. Былі апыччаныя адзіныя спектаклі «Вокна на планеце Ямлаў» В. Каравіцкага і «Адаўль-трава» В. Любінмавай, слабая п'еса «Мяшчэ невядомых» Ш. Баравіка, «Канец — справе вянцэ» Шкэспіра, «Дзівак» Н. Хікмета. А дзе значная сямнашэдня п'еса, якая ўзнімала б сур'язныя праблемы нашага жыцця? Дзе новая беларуская п'еса, якая павінна абавязкова з'яўляцца ў гэтым тэатры кожны новы сезон? Гэта ў першую чаргу павінна хваліваць галоўнага рэжысёра, які закліканы пастаянна кілаціцца аб мэтакараванасці і навізненасці рэпертураў. І іменна задачы мастацкага кіраўніка трупы — выпуская праграмныя спектаклі. А між тым у сямнашэдням сезоне, які падыходзіць ужо да канца, галоўны рэжысёр Тэатра Ім Янкі Купалы Б. Эрн не паставіў ніводнага спектакля, а галоўны рэжысёр Тэатра Ім Горкага А. Міхайлаў толькі наядана выпуску першы спектакль. Паказвалі ж свае работы ў гэтых тэатрах адны «разавыя» рэжысёры.

І зноў у аўтарытаце да прыкладаў з жыцця вядомых маскоўскіх калектываў рэпертураў. Прыкладам, якіх звышныя вынікі дамагаліся галоўныя рэжысёры Г. Табстонаў (Валій драматычнага тэатра) і М. Акімаў (Тэатр камедыі) у Ленінградзе; Ю. Любінмаў (Тэатр драмы і камедыі) і Б. Львоў-Анохін (Тэатр Ім Стапіслаўскага) у Маскве. Гэтыя мастацкія кіраўнікі ўвайшлі ў творчы калектыв арганічна, узялі ўвесь іх прагу пошукі, запінаўрачы адносіны да творчэсці. Кожны з гэтых рэжысёраў стварыў німадла яркіх праграмных спектакляў высокага грамадзянскага гучання. У кожнага з іх вядомы тэатр у залежнасці ад таго, які з мастакоў яго ўзначальвае, — выразае творчае аблічча і характар. Яны ўвайшлі свайго гледача.

На жаль, ініцыятыва ў нашых сталінскіх тэатрах пакуль не мае акрэсленай лініі. І так будзе працягвацца да тае пары, па-

НА РУБЯЖАХ СЯМЯГДЖІ

Салігорск, горад аскіраванай явы і велікай будучыні... Колькі чудаўных, прыгожых сямнашэдня стварэнняў людзей працуе тут, на прадзійным краі сямнашэдня Сярод іх і брыгада «Літэратура і мастацтва» выканавала шматлікія складаныя работы на многіх прамысловых аб'ектах Салігорска. Цяпер гэты калектыв і яго брыгадзір А. Іваню заняты на мантажы магнітна-станцыі пад'ёмнай машыны ля стала № 3 на трыці калійнай камбінацыі.

Фота П. НАВАТРАВА, (БЕЛТА).

ПРЫСВЕЧАНЫ ДВАЦЦАПГОДДЗЮ

У Дзяржаўным ордэна Леніна акадэмічным Вялікім тэатры оперы і балета БССР 17 мая адбыўся вечар творчай ініцыятывы Мінска. Прысвечаны 20-годдзю Перамой савецкага народа ў Вялікай Айчыннай вайне.

Савецкага Саюза М. Зялёнкі, галоўны рэжысёр Тэатра Ім Янкі Купалы Б. Эрн, рэдактар выдавецтва «Беларусь», былая візітка Асвенціма В. Крайко.

Вечар адкрыў міністр культуры рэспублікі М. Мінковіч. Творчы ініцыятывы сталі творчыя віталі Героя Савецкага Саюза В. Мічурны і В. Корж.

Свае вершы, прысвечаныя загінуўшым героям, прачыталі паэты — удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны Анатоль Валюцін, Пётр Прыходзька, Мікола Аўрамчык.

У заключэнне вечара адбыўся вялікі канцэрт. У ім прынялі ўдзел народная артыстка СССР Н. Ткачына, народныя артысты БССР Л. Рахленка, З. Стома, А. Генералаў, Я. Палосін, заслужаны артыст БССР М. Шышкін, салісты Тэатра оперы і балета БССР Н. Давыдавіч, Я. Паўлавіч, Ю. Аневіч, М. Ціхоніч, Ю. С. Фралюк, вучні хараграфічнага вучылішча студэнты кансерваторыі, удзельнікі мастацка-адукацыйнага БВА.

У фазе тэатра была наладжана фотавыстаўка, я.

На вечары выступілі таксама мастак Герой

Самадзейны спевані опернай студыі Мінскага Беларускага прафсаюза 19 мая выехал у Маскву, каб на сцене Крамлёўскага тэатра паказаць вядомую оперу Джузэпе Вердзі «Травіята».

Толькі гадоў назад быў створаны творчы калектыв студыі, які ўзначальвае народны артыст БССР, заслужаны артыст Армянскай ССР М. М. Сардобаў. За гэты час самадзейны артысты паставілі чатыры оперы. У рэпертуар рэпертуары патай-оперы Дзімітрыя Луначэ «Кастусь Каліноўскі».

І цалер калектыву дзілена ганаровае права прэдамастраваць сваё мастацтва на сцене Крамлёўскага тэатра. Дзімітрыю оперы В. Г. Мінацкаяў, таім паставіла народная артыстка БССР А. В. Нікалава, аформіў спектакль мастак І. А. Сандыч.

У спектаклі прымуць удзел народная харавая капэла і студыя кінаіамага татца Палата культуры прафсаюзаў.

Спектаклі «Крыніца» і «Пастушкі» ў народным тэатры Ім Янкі Купалы чыгуначнікаў Ім Ул. І. Леніна па аднайменным рамана І. Шамякіна, папулярныя сядроў гледацтвам, Індаўна выканаўшы спектаклі былі запрошаны на тэатрудыню, дзе паказалі ўрыўкі з гэтай п'есы. Трансправаліся па тэлебачанні тансма сцэны са спектакля «Разведчыцы» І. Собалева.

Спектаклі падрыхтаваны да сфайнага даты 20-гаддзя Перамой над фацішмам. Паставіўшы п'есы аніцыятыў рэжысёр тэатра І. Сіднеў.

Спектаклі «Крыніца» і «Пастушкі» ў народным тэатры Ім Янкі Купалы чыгуначнікаў Ім Ул. І. Леніна па аднайменным рамана І. Шамякіна, папулярныя сядроў гледацтвам, Індаўна выканаўшы спектаклі былі запрошаны на тэатрудыню, дзе паказалі ўрыўкі з гэтай п'есы. Трансправаліся па тэлебачанні тансма сцэны са спектакля «Разведчыцы» І. Собалева.

Спектаклі «Крыніца» і «Пастушкі» ў народным тэатры Ім Янкі Купалы чыгуначнікаў Ім Ул. І. Леніна па аднайменным рамана І. Шамякіна, папулярныя сядроў гледацтвам, Індаўна выканаўшы спектаклі былі запрошаны на тэатрудыню, дзе паказалі ўрыўкі з гэтай п'есы. Трансправаліся па тэлебачанні тансма сцэны са спектакля «Разведчыцы» І. Собалева.

Спектаклі «Крыніца» і «Пастушкі» ў народным тэатры Ім Янкі Купалы чыгуначнікаў Ім Ул. І. Леніна па аднайменным рамана І. Шамякіна, папулярныя сядроў гледацтвам, Індаўна выканаўшы спектаклі былі запрошаны на тэатрудыню, д

—КЛОПАТЫ СЕЛЬСКОЙ КУЛЬТУРЫ—ГЭТА І НАШЫ КЛОПАТЫ,—
ГАВОРАЦЬ РАБОТНІКІ КУЛЬТАСВЕТУСТАНОЎ ПІНСКА

Дапамога гарадскіх устаноў культуры сельскім — гэтым пытанню была прысвечана нарада, якую склікалі наядна Пінскія гарадскі і раённы камітэты партыі.

Чытачы «Літаратуры і мастацтва» памітаюць, што 2 красавіка ў нашай газеце з артыкулам «Не аб адным хлебце...» выступілі старшыня камгас імя Леніна Пінскага раёна Ул. Козыр, Мерваніямі, выказанымі ў артыкуле, тав. Козыр тымднем раней падзяліўся з удзельнікамі сходу гарадскога партыйнага афіса ў Пінску, які абмяркоўваў разнакі савацкага Пленума ЦК КПСС.

Запрашаючы на сход кіраўніа адной з буйнейшых у раёне гаспадарак, пінскія камуністы хачелі з першых вуснаў паказаць на сённяшняе запатрабаванні вёскі, запатрабаванні, у вырашэнні якіх горад можа быць прыклад непасрэднага ўдзелу. Там жа гаворылі на сходзе разам з іншымі пінскамі і яшчэ і сталі ставіць пытанні, пра якія гаварыў тав. Козыр: культура вёскі, выхаванне работнікаў сродкаў калгасніцкай, дзейнасць сельскіх культасветустановаў.

Сход партыйнага афіса рэкамен-

даваў работнікам культуры Пінска ўзяць шэфства над сельскімі культасветустановамі, сфераваць гэты шэфства на разнакі вяселья гэта, паставіць перад працаўнікамі вёскі партыі.

І вось актывісты гарадскіх і сельскіх культасветустановаў сабраліся, каб абмеркаваць канкрэтныя мерапрыемствы шэфскай дапамогі.

На нараду прыйшлі работнікі Дома культуры і клубу горада, выкладчыкі музычнай школы, кіраўнікі мастацкай залы, мастацкага, супрацоўнікі музея, бібліятэкары — усё тое, што з'яўляецца багатай рэзерваў сельскай культуры, за тое, каб кудысьці ўзяць дзейнасць сельскіх культасветустановаў да ўзроўню гарадскіх.

Якой жа ўяўляюць сабе дапамогу вёсцы актывісты, якія, на іх думку, павінны быць выбарам шляхі, якія неадкладна меры здзейсніць! Дадзім слова самім удзельнікам абмеркавання.

ЯКОЎ БУДЗЕ ДАПАМОГА

З выступлення П. ЧЫГРЫКА, першага сакратара гаркома КПБ

У працоўных Піншчыны існуюць добрыя традыцыі шэфства горада над вёскай. Але калі раней калгасы больш цікавіліся шэфствам тэхнічным, якое давала ім пэўныя эканамічныя выгоды, дык цяпер усё часцей просіць шэфства, якія б дапамагалі атрымаваць асяродкі для вырашэння вядомай работы на вёсцы. Калгасы становяцца эканамічна больш моцна, меры, распісаныя партыяй і ўрадам, дазваляюць усім гаспадаркам трымаць стаць на ногі, і попыт на культурнае шэфства будзе расці. Мы павінны гэта ўлічваць.

Работнікі ўстаноў культуры Пінска і раней дапамагалі сельскім клубам. Але дапамога гэтая была бесцэльнай, мела ўспадкаваны характар, а гэта значыць, не пачынаў сельскіх культасветустановаў пранаваць самастойна.

Настаў час узяцца за такую дапамогу, якая мела б у самай сваёй аснове развіццё ініцыятыў сельскіх культасветустановаў, ініцыятыў сельцаў.

Мы тут папярэдне пайшлі, якія канкрэтныя формы павінна набываць шэфства над сельскімі ўстановамі культуры. Прыйшлі да вываду, што найбольш эфектыўным будзе зрабіць асобныя асяродкі культуры апарных і ўзроўня наладзіць там работу і дабівацца, каб да ўзроўню перадавых узяліся астатнія. На першы час апарных пунктаў у раёне, відаць, будзе пяць. Гэта з улікам і гатэрыі, і пінскага ўдзельніка магчымасцей, і тых канкрэтных умоў, якія ёсць у калгасаў.

Стварэнне апарных пунктаў не азначае, зразумела, што астатнія сельскія асяродкі культуры застаюцца без дапамогі. Шэфства маюць усе пінскія калгасы. Трэба ўсяляк пашыраць дружбу калгаснаў самадзейнасці гэтых калгаснаў з калгаснамі самадзейнасці гарадскіх прадпрыемстваў і навуцальных устаноў, захаваць індывідуальныя сувязі творчых работнікаў горада з сельскімі клубамі.

Гарком і райком партыі склікалі гэту нараду, каб пачуць вашы прапановы на культурнаму шэфству. Яны становяць аснову плана, які будзе абмеркаваны на бюро гаркома і райкома. Плана культурнага дапамогі сяду прапанавана скласці ўсім прадпрыемствам і навуцальным ўстановам горада, якія маюць падшэфства.

ПЛЮС ФАНТАЗІЯ

З выступлення І. САКОЛСКАГА, дырэктара гарадскога Дома культуры, заслужанага дзеяча культуры БССР

Пінскія работнікі культуры былі ініцыятарамі такіх цікавых мерапрыемстваў, як «Пінскія вечары», «Балі пераможцаў», «Святы аўціц». Але гэта былі мерапрыемствы аднаго клуба, адной вуліцы, аднаго горада, урэшце. Цяпер перад намі задача больш складаная: разгарнуць шэфскую дапамогу сельскім асяродкам культуры, дапамогу, разлічаную на ўдзел вяселья кола людзей. І гэта будзе не проста. Відаць, нам яшчэ не раз даведзецца збірацца, раіцца, магчыма, спрачацца. Хачелася б, каб даччы і такіх нарадаў прымалі ўдзел і кіраўнікі гаспадарак, прадаўнікі сельскай ініцыятыўнасці, актывісты самадзейнасці. Што граці таць, не ва ўсіх нашых калгасаў яшчэ стаўніцца да паўраб культуры, як у калгасе імя Леніна, і не ўсе старшыні прывяліюць такую цікавасць да работы сваіх клубаў, як тав. Козыр.

Цяпер пра канкрэтныя формы шэфства, якія я хачу ўжываць.

Абласное ўпраўленне культуры праводзіла на базе нашага Дома культуры так званыя няспынныя семінары. Гэта была на сутнасці своеасабліва стажыроўка. Клубны работнік прыязджаў на месца ў Дом культуры і ў якасці раўнапраўнага члена калектыву прымаў удзел ва ўсім яго жыцці. У нас працаваў так на працягу года семдзесят чалавек. Яны атрымалі рэальнае ўвядзенне пра фее бакі клубнай работы, ад фінансавача будаўніцтва, значыць такой вучобы пэўна перапаўняць і, мяне здаецца, такую форму можна выкарыстаць і ў шэфскай рабоце.

Немала адмаўляцца і ад карысных паказальных мерапрыемстваў, якія ні

нас створаны музычны лектары, нам даводзіцца вазіць на сваім транспарце пінскі.

Найбольш складана з дзіцячымі музычнымі студыямі. Калгаснікі маюць раённы, калі-крануздацца, што гэтыя дзеці, атрымаваючы агульнае спрыяднае адукацыю, не могуць атрымаць нават пачатковай музычнай. Тры гады назад мы адкрылі грамадскі філіял нашай музычнай школы ў калгасе імя Калініна. Цяпер там заканчваецца навуцальны год. Гарком партыі даручыў нашай музычнай школе ўзяць шэфства над калгасам імя Леніна. Абмянем, што студыя будзе створана і тут.

Але ў гэтым пытанні не мала вырашэння сіламі адной школы. Мае раённы таварыш Козыр, калі піша, што пытанне трэба вырашаць у маштабах усёй рэспублікі. Магчыма, ужо ў наступным годзе варта адкрыць спецыяльны факультэт пры абласным музычным вучылішчы.

ЛЕКАРЫ І МАРШРУТЫ

З выступлення В. ЧЫГРЫКА, адказнага сакратара гарадскога аддзялення таварыства «Веды»

Нас пытаюць, у якой форме можа праявіцца наша дапамога вёсцы, што мы можам і збіраемся зрабіць у рамках культурнага шэфства.

Наарад і трэба нам падзяліцца сельскіх лектараў. Іх у раёне не менш, чым у нас, каля 800 чалавек. Іншая справа, што мы можам падзяліцца з сельскімі актывістамі вопытам сваёй работы, на месцы пазнаём іх з новымі формамі арганізацыі лекцыйнай прапаганды.

Мы скарыстоўваем, напрыклад, такую новую форму прапаганды, як выступленне каментараў па круглым сталом. Пачуць думку адразу чатырох спецыялістаў аб тым, што робіцца ў розных кутках свету, — пагадзіцца, гэта цікава. Або вус і медыцынскай масшты, на асяродках, якая выступае ўрачы? Шэ «Дзёнік дапытлівых» пра вядомы навуцы і тэхніку.

Мы маем і разам з раённым аддзяленнем арганізаваць інструкцыйна-метадальную работу з лектарамі (семінары пакуль што гарком праводзіць свае, райком — свае), залучаць сельскіх лектараў на свае вечары асяродкаў (мы наладжваем цікавыя «кавуны»), сістэматычна праводзіць абмен лектарамі-спецыялістамі.

Маршруты брэхскіх, мінскіх, маскоўскіх лектараў, на жаль, абрынаюцца ў Пінску. Вось наядна была ў нас гераіня мінскага падполля Ге-

старочаны вапс выступленняў, празумела, не перадае ўсёй атмасферы абмеркавання. Ішла дзіўная гаворка паміж зацікаўленымі людзьмі і таму не абойшлося без сярэдняга ролі, з'яўляючыся ў адным удзельніку нарады і мастацтва. Артыкул шырока абмяркоўваўся ў гарадскіх ўстановах культуры, ды і сам Уладзімір дырэктар цэнтральнай гарадской бібліятэкі Я. Марозава выкладчыкам музычнай школы В. Мінскага імя Леніна і мастацкага філіяла нашай музычнай школы ў калгасе імя Калініна, Цяпер там заканчваецца навуцальны год. Гарком партыі даручыў нашай музычнай школе ўзяць шэфства над калгасам імя Леніна. Абмянем, што студыя будзе створана і тут.

Але ў гэтым пытанні не мала вырашэння сіламі адной школы. Мае раённы таварыш Козыр, калі піша, што пытанне трэба вырашаць у маштабах усёй рэспублікі. Магчыма, ужо ў наступным годзе варта адкрыць спецыяльны факультэт пры абласным музычным вучылішчы.

Мы маем і разам з раённым аддзяленнем арганізаваць інструкцыйна-метадальную работу з лектарамі (семінары пакуль што гарком праводзіць свае, райком — свае), залучаць сельскіх лектараў на свае вечары асяродкаў (мы наладжваем цікавыя «кавуны»), сістэматычна праводзіць абмен лектарамі-спецыялістамі.

КЛУБНАЯ РАБОТА, САМАДЗЕЙНАСЦЬ

У апарным пункце «Аснежыцкі» арганізаваны пастаянны семінар работнікаў сельскіх клубаў.

У гарадскім Доме культуры арганізаваны стажыроўку наядна прынятыя на работу кіраўнікоў сельскіх культасветустановаў.

Ва ўсіх апарных пунктах правесці ўзроўня паказ новых грамадскіх абрадаў (рэгістрацыя нованароджаных, камсамольскія вяселлі, свята паўнацеля, провады ў армію). Непадзяць кансультацыю і непасрэдную дапамогу ў правядзенні гэтых абрадаў ва ўсіх сельскіх клубах.

Адкрыць калгасны музей у Вальшчы. На базе музея стварыць пастаянны семінар загадчыкаў музейных куткоў і пакоў пры сельскіх клубах.

Пры гарадскім Доме культуры стварыць групу кваліфікаваных кансультацый для дапамогі на месцах драматычным, харавам і танцавальным гурткам.

Стварыць узроўня харэграфічны калектыв у калгасе «Дружба народаў» і на базе гэтага калектыву наладзіць сістэматычныя заняткі з кіраўніцамі танцавальных гурткоў сельскіх клубаў.

Стварыць хор у калгасе «Прыпыцкі».

У апарным пункце «Вальшчы» стварыць гурткі баяністы, акардэаністы і піяністы.

На базе народнай музычнай школы разгарнуць падытоўку баяністаў для калгасных клубаў. Распацаць навуцанне сёлета з 22 кандыдатамі, якіх вылучаць калгасы.

ЛЕКЦЫЙНАЯ ПРАПАГАНДА

Два разы ў квартал разам з раённым аддзяленнем таварыства «Веды» наладжваць інструкцыйна-метадальныя заняткі з сельскімі лектарамі.

Практыкаваць сістэматычныя выезды гарадскіх каментараў-міжнароднікаў для правядзення калектыву лекцый у сельскіх і брыгадных клубах па міжнародным становішчы.

Лепшыя лекцыі, якія чытаюцца ў горадзе, абавязкова дубіраваць у апарных пунктах і, на магчымасці, у астатніх сельскіх клубах раёна. Шырока практыкаваць удзел гарадскіх лектараў у правядзенні ў сельскіх клубах тэматычных вечараў, вусных часопісаў для верую-

роў Савецкага Саюза Марыя Барысавна Олейва, Уваўлена, што з не менш цікавасцю, чым у горадзе, яе слухалі б на вёсцы. Аднак камандаўроўка апынулася, Марыя Барысавна паехала. А чаму б не прадаўжыць лектарам спецыяльнае выступленне ў сёла, якому не прывітаць камандаўроўку і на месцы, калі ў гэтым улічце неабходна дзвесці да вёскі.

У горадзе мы аддалі вядомую ўвагу рэкламе лекцый Друкуем рэкламы, першаваным афішам, распаўсюджваем «Лятыцкі», імяныя запрашэнні, Думаю, што і ў сельскіх умовах такая шырока рэклама неабходна. Яна, калі хочаце ведаць, паказальнік узроўня лекцыйнай культуры.

Рэспінае аддзяленне таварыства «Веды» распаўсюджае зараз мерапрыемствы, каб наладзіць лекцыйную прапаганду ў апарных пунктах. Мы акажам калгасам у гэтай справе шырокую падтрымку.

ХАЙ ПАСЯБРУЕ МОЛАДЗЬ

З выступлення С. ПАЛЕШУКА, сакратара гаркома камсамола

Артыкул старшыні калгаса тав. Козыра абмяркоўвалі і пінскія камсамольцы.

Мы лічым, што вопыт гарадскіх школ будзе быць карысным сельскім школьнікам у разгортванні крэязнаўчай работы, у работах па добраўпарадкаванню вёсак, будаўніцтве спартыўных пляцовак. Пінскія школьнікі перапісваюцца са сваімі таварышамі з многіх гарадоў краіны і нават з-за рубяжа, але яны, на жаль, не ведаюць, як жыццём пад бокам у іх сельскіх таварышам. Трэба нам смяля наладжваць дружбу гарадскіх і сельскіх школьнікаў, арганізаваць шэфства камсамольцаў навуцальных устаноў горада над камсамольцамі калгаснаў.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

У Пінску дванаццаць тысяч фізкультурнікаў, добрая трэнерскія сілы. Яны маюць б дапамагчы сельскім фізкультурнікам у разгортванні масавай спартыўнай работы. Фізкультуру і спорт негэта аддзяліць ад культуры. У гарадскага архітэктара, нам казалі, ёсць альбомы з тыпавымі праектамі сельскіх спартыўных пляцовак і збудаванняў. На вёсцы ўсё гэта вельмі патрэбна. Камсамольцы архітэктурна-будаўнічых арганізацый, зладзіў гаспадаркі горада, мастацкіх майстэрняў шмат у чым маюць б дапамагчы сельскай моладзі.

Камсамольцы дапаможаць — да нашых прапаноў аб культурным шэфстве, таварыш работнікі культасветустановаў. Разам мы шмат чаго здолеем зрабіць.

Запавы акальняй групы калгаса «Рэспінае» Дзяткаўскага раёна Юзэфа Юшэвіча Губічэка (справа) і Марыя Барысавна Гольца, Лебэць у калгасе дзяткаўскага раёна. А з лова і работа скарэка.

УНІВЕРСІТАТ ДРУКУ

Пачаліся заняткі ў Брэсцкім універсітэце паліграфічнай і выдвецкай культуры.

З лекцыямі выступілі сакратар Брэсцкага абкома партыі С. М. Шабашов, супрацоўнік выдвецкага «Правда» А. Г. Эмдлін і адказны сакратар газеты «Советская Белоруссия» В. В. Міхайлаў. Дырэктар выдвецкага «Беларусь» З. П. Матусоў расказаў аб планах выдвецкага.

На працягу двух гадоў работнікі рэдакцый газет, друкароў і кінажурналістаў праслухоўваюць цыкл лекцый на пытанні эканамічнай і арганізацыйна-адукацыйнай паліграфічнай вытворчасці, афармлення газет, стымістыкі, рэкламы і распаўсюджвання кніг.

</

